

K dosažení úspěchu je potřeba i štěstí

Rozhovor s aktuálním evropským šampionem v autokrosu - Petrem Turkem.

Šest let jezdí čtyřiatřicetiletý Petr Turek v absolutní republikové i evropské špičce autokrosových speciálů kubatury do 1600 cm³. Po zisku titulu Mistra republiky v sezónách 2002 a 2004 dosáhl v letošním roce dalšího skvělého triumfu. Koncem října, po vítězství v posledním závodě seriálu Mistrovství Evropy v italském Maggiore, dokráčel zatím k největšímu úspěchu své bohaté sportovní kariéry – získal titul evropského šampiona. Aby tohoto úspěchu dosáhl, musel ve dvanácti závodech ME, které se jezdí od dubna do října, hned v plné polovině vyhrát.

Jeho kariéra mu byla předurčena. Vyrůstal v Radotíně v ulici Na Říhách, kde se paradoxně sešlo hned několik soutěžních závodníků, včetně jeho otce Zdeňka, který je rovněž bývalým mistrem republiky. Není se co tedy divit, že malému chlapci již v raném dětství učarovaly závodní buginy a svět motorů na čtyřech kolech.

Otec dvou dcer – šestileté Sary a osmnáctiměsíční Anetky – o sobě říká, že preferuje technicky náročné tratě, kde se ukážou řídicí schopnosti každého závodníka, ale i kvalita soutěžního speciálu.

V úvodu rozhovoru mi dovolu, abych ti popatruoval k čerstvému zisku titulu Mistra Evropy v autokrosu v kubatuře do 1600 cm³. Jak jsi se vůbec k tomuto sportu dostal? Vyrostl jsem v Radotíně v ulici, kde se tomuto sportu věnovalo hned několik lidí – Bořík Tlášek, můj otec, Karel Kasl. Z toho důvodu si myslím, že mi to bylo souzeno.

Od kolika let se přibližně vyhranila tvoje záliba k autům a rychlým kolům vůbec?

Jsem vyhrál šest závodů, tedy polovinu. Nejtěžší závod je vždy v Nové Pace, kde je technicky náročná trať. Tam se mi letos vůbec nedařilo. Prakticky na Evropě neexistuje žádný lehký závod, protože konkurence je velká, v průměru 30 aut na závod. Vedle tvých řídicích dovedností, které rozhodně v konečném umístění hrají nejdůležitější roli, a i potřebného štěstí, které jsi zmiňoval, je ještě nějaký faktor, který měl na konečný úspěch vliv?

Zde bych chtěl asi vyzdvihnout firmu Motor Design, která sídlí v Mněšku. Jmenovitě pan Ing. Šmat pro mě udělal hodně práce a zasloužil se o spolehlivost fungování motoru. Letos jsem neměl ani jednu závadu na motoru. V podstatě můžu říct, že tři roky zpětně se mi nestalo, že bych nedojel závod kvůli poruše

Já si vůz stavím sám, je to pro mě zábava. Pro mě je důležitá stavba auta a pak s ním jezdit a vidět, co člověk postavil. Nebavilo by mě auto koupit a pak s ním jezdit. Konkurence nespí, technika jde i v tomto sportovním odvětví kupředu. Jak získáváš informace o technologických novinkách?

Tak zatím to asi stáháme dobře, o čemž svědčí zisk titulu. Auto funguje dobře, tak jako motor, jak jsem uvedl již v jedné z předchozích odpovědí. V motorech se toho v naší třídě již moc vymyslet nedá a v podstatě jde hlavně o soutěžní zkušenosti. Když několikrát opakovaně něco z auta upadne a znemožní ti pokračovat dál v závodě, tak děláš všechno pro to, aby se to příště nestalo. Dále je to o podvozku, o pořízení lepších a lepších tlumičů a hlavně o financích a samozřejmě o údržbě a o tom nic nezanechat.

Až jednou nastane konec kariéry, myslíš, že ty jako vyučený automechanik bys dál fungoval v tomto sportu jako majitel stáje a stavěl jsi buginy pro mladší závodníky? Jak si představuješ tvůj závodní konec a přechod do normálního civilního života? O konci kariéry jsem zatím nepřemýšlel. Ale nezastírám, že bych v budoucnu rád zůstal u tohoto sportu, dělal auta a jezdil s nějakým nadějným mladým závodníkem. Nemáš ambice postoupit do královské kategorie čtyřlitrů, tak jak jsme zvyklí u úspěšných závodníků na motorkách?

U motocyklových závodníků je to logické, že postupují o kubatury výš, protože chtějí jezdit rychleji a rychleji. V našem sportu čtyřlitrů královskou kubaturou samozřejmě jsou, ale přesto nejsou nejrychlejší. Naše kubatura je rychlejší z důvodu, že speciály jsou konstrukčně lehčí. Samozřejmě jsem s čtyřlitrem zkoušel

Bugina Petra Turka v čele závodu.

jezditi, ale nějak extra mě to nenadchlo. Provoz takového auta je o mnoho dražší a není to za takový rozdíl, abych se k této kategorii uchýlil. Hlavně by to pro mě znamenalo zapomenout všechno, co jsem se naučil. Musel bych začít od začátku a to se mi samozřejmě nechce.

Chtěl bys vyzdvihnout ještě někoho, kdo měl na tvé kariéře obrovský podíl - ať radou či sponzorováním?

Samozřejmě bych chtěl vyzdvihnout svého hlavního sponzora, kterým je firma Femat pana Tláška. Ptal se Karel Hanzlík

ček sestavoval podle vydělaných cen, první dvě místa by zůstala stejná, na třetí by se však vyhoupl Jaroslav Drlák se ziskem 398 200 Kč.

Nejbohatším pražským koněm sprinter Oro Verde

Před letošní sezónou angažovala stáj několika majitelů, sdružených pod názvem Salvator Racing Club, čtyřletého ryzáka Oro Verde. Anglický rodák se zde dobře etabloval, pod vedením trenéra Allana Petrlika absolvoval celkem devět startů ve čtyřech různých zemích a zařadil se k místní sprinterské špičce. Nejlepšího výsledku dosáhl v červenci na karlovarské dráze, když s žokejem - šampionem Janem Rájou v sedle vyhrál tradiční Pohár Filmového festivalu. Také s Rájou pak získal druhé místo v mostecké Severočeské ceně a znovu na lázeňském závodišti v Zářijové ceně. Cenná umístění si přivezl i z rakouského Ebreichsdorfu a německého Mnichova. Celkem získal 257 850 Kč a z koní, kteří jsou trénováni ve Velké Chuchli, byl v roce 2005 nejúspěšnější. Druhé místo

Stříbrné medaile z Moskvy

Mistrovství Evropy - Rusko, Moskva, listopad 2005 - poslední závod sezóny. „Na tento šampionát jsme soustředili všechny naše síly a veškerá podzimní příprava směřovala k jedinému cíli – obhájit titul Mistrů Evropy z Rotterdamu 2004.“ říká úspěšná chuchelská trenérka a závodnice Veronika Vrzbová. Přípravu se svými svěřenci začala již v srpnu, jelikož nechtěla nic zanedbat a podcenit. To proto, že se od první půlky sezóny podstatně změnilo složení týmu úřadující evropských šampionek a synchronizace osmi děvčat začínala prakticky od začátku. Další změnou oproti

a vysněný cíl by se stal skutečností.

Program finálového večera začínal v sobotu v 16.30 hodin a kategorie Fitness – aerobic byla na pořadí jako první. Ze šesti týmů nastupovaly závodnice z Prahy 16 jako čtvrté.

A jak finále dopadlo, zprostředkovává pro čtenáře Novin Prahy 16 opět Veronika Vrzbová – strážce chuchelských mezinárodních úspěchů: „Na finále jsme se snažily maximálně soustředit. Začátek sestavy, úvodní zvedáček, první takty naší hudby z filmu Desperado, první skoky v maximálním rozsahu, pasáž na zemi, zpevní

Až poslední den šampionátu zbyl čas na prohlídku města.

Konečně se přiblížil termín startu. Ve čtvrtek 17. listopadu se patnáctičlenná výprava chuchelských závodnic sešla na ruzyňském letišti, aby po zdlouhavém odbovení nasadila do letadla a odletěla dobyt Moskva. Problém s vízy, který nastal po přeletu na letiště Šeremetovo, znamenal, že se skupina dostala do svého hotelu až večer. „Po čtyřech hodinách spánku jsme vstaly a začaly s líčením patnácti otláčených obličejů. Abych pravdu řekla, jsem ráda, že mám v týmu děvčata, která z rozespalého a oteklého obličejů dokážou vyčarovat okouzlující tvář.“ komentuje dnes již s úsměvem první hodiny na šampionátu několikrát medailistka z vrcholných akcí V. Vrzbová.

Ráno bylo odstartováno první kolo soutěže – prejudging. Je to nehodnocené kolo, ve kterém rozhodčí upozorní například na nepřijatelné prvky v sestavě nebo na zakázané skoky a jiné. Obě chuchelské choreografie – aerobní i stepová – uspěly bez problémů, a tak se dívky mohly soustředit na večerní semifinálové kolo.

Do semifinále nastupovaly Desperado Girls se startovním číslem osm. „Ihned po zacvičení sestavy jsme se všechny shodly, že tento výkon se nám opravdu povedl.“ shrnuje pocity všech děvčat po docvičení semifinálové sestavy Vrzbová. I rozhodčí se vystoupení natolik zalíbilo, že zástupkyně českého aerobiku postupovaly do finále, které se konalo následující den, z prvního místa. Stačilo tedy „pouze“ zopakovat bezchybný výkon ze semifinále

tělo, napni ruku, udelej předem dohodnutý výraz na rozhodčí, myslí na kolena a špičky... zhruba takhle přemýšlíte při sestavě. Hudba burácí, diváci vás ženou svým povzbuzováním dopředu. Výkon jsme si opravdu užily. Po zacvičení choreografie usedáme do křesel pro závodníky a sledujeme výsledkovou tabuli, na které ze záznamu opakují zpomalené záběry sestavy. Po zhlédnutí zjišťují, že výkon nebyl až zase tak precizní jako v semifinále. Nervozita opravdu udělá s každým své.“ Chybičky se bohužel vloudily v nepravou chvíli a u rozhodčích se při závěrečném hodnocení objevuje velká dvojka. K momentu verdiktu dodává Vrzbová: „V hlavě očí se objevilo velké zklamání, ale od diváků se nám dostává za náš výkon obrovských ovací.“

V kategorii Fitness – step si druhý tým z Prahy 16 odvíjel domů, po svém premiérovém vystoupení na mezinárodní scéně, skvělé čtvrté místo. Stejně tak i pár Komarov - Prošková obsadil nepopulární čtvrtou příčku.

V současné době chuchelských závodnic zasloužené odpočívají po náročném sezóně, ve které k dosažení nejvyšších met scházelo potřebné štěstíčko. „V hlavách máme ale už spoustu nápadů na sezónu následující, která začíná již v dubnu, a to Mistrovstvím České republiky.“ říká na závěr trenérka Vrzbová.

-kh- a V. Vrzbová

Výsledkový servis

KOPANÁ:
Pražský přebor: 13. kolo SC Radotín – SK Uhelné sklady Praha 2:2, 14. kolo FC Přednám Kopanina – SC Radotín 0:0, 15. kolo SC Radotín – Sokol Cholutice 0:1 bylo přehráváno v srpnu. Výborným výkonem radotínskí fotbalisté uhráli remízu s vedoucím týmem soutěže z Př. Kopaniny a dodržují tradici z předchozích ročníků, kdy rovněž obrátili o body vedoucí mužstva soupeře. Radotínský SC přezimuje na 10.místě v šestnáctičlenné tabulce přeboru. Nebyť některých zbytečných ztrát předvedl v domácím prostředí mohlo být i lichotivější umístění (15 zápasů, 4 výhry 7 remíz 4 prohry, 17:13, 19 bodů).
I. A třída - skupina B: 13. kolo SK Aritma Praha – SK Zbraslav 3:0. Zbraslav se opět musí důkladně připravit na jarní část soutěže, aby si zachovala účast v I.A třídě. Po polovině soutěže je na 12.místě (14 účastníků) za 2 výhry, 3 remíz, 8 proher, 16:30, 9 bodů.
I. B třída - skupina A: 13. kolo SK Čechoslava Chuchle – Dolní Měcholupy B 2:1, Sokol Lochkov – SK Aritma Praha B 1:2. I v Lochkově se budou muset soustředit na zimní přípravu, aby mužstvo lépe zvládlo odvetnou část soutěže a nestoupilo. Lépe je na tom mužstvo z Chuchle, které ale do letošního soutěže nastupovalo z vyššími ambicemi. (7.místo SK Čechoslava Chuchle 5 výher, 2 remíz, 6 proher, 23:22, 17 bodů, 13.místo Sokol Lochkov 2 výhry, 4 remíz, 7 proher, 18:32, 10 bodů).
II. třída - skupina A: (11 účastníků) 11. kolo SK Gordic Praha B – SC Radotín B 1:4, Sokol Stodůlky B – SK Zbraslav 0:2. Opacně starosti než týmy z Prahy 16 v I. třídě má radotínská rezerva, která se pravděpodobně na jaře utká z AFK Slivence B o postup. Držíme palce ať se snaha podaří. Důležitý bude jarní zápas ve 13.kole, kdy Radotín na svém hřišti přivítá svého rivala ze Slivence. 1. SC Radotín B 10 6 2 2 32:17 20 b. V poklidném středu tabulky (6.místo) se nalézá SK Zbraslav B za 4 výhry, 2 remíz a 4 prohry, 24:26, 14 bodů.
II. třída - skupina C: (12 účastníků) 11.kolo PSK Union Praha B – Sokol Lipence 0:1. Dobré výkony hráčů z Lipenců znamenají lichotivé 3.místo za 7 výher, 1 prohru a 3 remíz, 35:22, 22 bodů.
III. třída - skupina A: (11 účastníků) 11.kolo Slavoj Suchdol B – Sokol Lipence B 1:7, SK Čechoslava Chuchle C – Radlice B 1:1. Sokol Lipence B přezimuje na 4.místě (6 0 4, 32:20, 18 bodů) a Čechoslava Chuchle na 6.místě (4 1 5, 21:21, 13 bodů).
III. třída - skupina C: Soutěž byla dohrána již 28.10. SK Čechoslava Chuchle B je na 2.místě (9 7 0 2, 34:14, 21 bodů).
PRÁŽSKÁ BASKETBALOVÁ SOUTĚŽ:
MUŽI – I. třída - sk. B: 5.kolo BC Radotín A – VSK Chemie A 49:72, 6.kolo Sokol Královské Vinohrady - BC Radotín A 82:76, 7.kolo BC Radotín A – TJ Háje 60:53, 8.kolo VSK Elektro – BC Radotín A 78:64, 9.kolo BC Radotín A – TJ Košíře Praha 52:61
2.třída - sk. C: 5.kolo BC Radotín UH – VŠTJ SF B 63:64, SK Zbraslav – TJ Podolí 39:58, 6.kolo Sokol Dejvice A – SK Zbraslav 71:57, BC Radotín UH – SSKB BEBA Spořilov 59:73, 7. kolo SK Zbraslav – BC Radotín UH neodehráno, 8.kolo BC Radotín UH – ZŠ Jírovcovo náměstí 54:48, SSKB BEBA Spořilov – SK Zbraslav 41:51
Ženy – 2. třída: 6.kolo SK Zbraslav – TJ Podolí B 45:67, 7.kolo Basket Slovanka B – SK Zbraslav odloženo, 8.kolo SK Zbraslav – SK Meteor 61:58, 9.kolo Sokol Michle B – SK Zbraslav 45:44

v tomto přehledu patří tříletému Hairy's Sonovi stáje Görgl's Farm (176 000 Kč), třetí je čtyřletá klisna stáje Arte - Šatra Radoslava (135 500 Kč). Nejlepší dvouleté koně měla z chuchelských majitelů stáj Hrubý, jejíž hřebec Hecer (52 600 Kč), Tersio (33 500 Kč) a Doratore (25 000 Kč) obsadili ve své věkové kategorii první tři místa.

Neckář gratuluje žokejům

Ve neděli 18. prosince se od 20 hodin uskuteční v pražské Lucerně velký koncert

Václava Nekáře, na kterém zazní především písníčky z jeho letošního alba „Oči koní“. To 61letý zpěvák a velký příznivec dostihů křtil při letošním prvním dostihovém dni v Chuchli a na své předvánoční vystoupení pozval všechny dostihové jezdce a jezdkyňe. Spolu s představiteli Jockey Clubu Neckář právě na tomto koncertě korunuje žokejské šampióny – Jana Rāju, který po velkém boji úspěšně obhájil loňský titul v rovinových dostizích, a Josefa Bartoše, který premiérově kraloval nad překážkami.

-zla-

Letošní dostihová sezóna je minulostí

Úspěšné chuchelské trenérky

Ze čtrnácti trenérských úseků, které se nacházejí ve stájkách chuchelského závodiště, jsou čtyři pod správou žen. A interní hitparáda letošního roku má dvě z nich na nejvyšších místech. Nejúspěšnější

chuchelskou trenérkou se stala Ing. Ivana Pejšková, jejíž svěřenci dosáhli jedenácti vítězství, získali jako jediní z Chuchle přes půl miliónu korun (512 600 Kč) a své trenérce dopomohli k výtečnému čtvrtému místu v celkovém českém šampionátu trenérů v rovinových dostizích. Do nejlepší české desítky se poprvé vešla i Lucie Vondrová (9.). Nejmladší držitelka trenérské licence vyhrála osm dostihů a její koně získali 468 900 Kč. Pomyšlný bronzový stupínek patří loňskému lidrovi pražských trenérů Ferdinandu Minářkovi mladšímu, jehož koně vyhráli šest dostihů a vydělali 382 850 Kč.

Ryzák Oro Verde - nejúspěšnější chuchelský kůň.

Pokud by se tento žebří-